

Előfizetési árak:
Egy évre . . . 10 frt — kr.
Fél évre . . . 5 „ — „
Negyed évre . . . 2 „ 50 „
Egy órá . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.
hova az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-30 szám
I. EMELET
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adtnak
—
Hirdetések
a kiadóhivatalban vétetnek is

Bevételi többlet — a papiron.

Pécs, 1895. augusztus 26

A folyó év első feléről közzétett állampénztári kimutatások megdöbbentő adatokat szolgáltatnak arra nézve, hogy a nemzet már-már lerokkad a vállaira rótt terhek alatt. Összehasonlítva ugyanis a folyó év első felét a múlt év hasonló időszakával, az első félevesi eredmény 14 millió forinttal kedvezőtlenebbül áll, mint a tavalyi. Egyenes adók, fogyasztási adók, posta és távirat, államvasutak mind mögötte maradtak a költségvetésben előirányzott összegeknek; jelöljünk annak, hogy a törvényhozás tulbecsülte a nemzet adóképeségét, mikor a bevételeket oly magasra irányozta elő, csak hogy egy ötszáz milliós költségvetésben 20—22 ezer forintos felesleget kihozhatson.

Az oly óriási erőfeszítéssel és iszonyú áldozatokkal leküzdött deficit tehát ismét a küszöbön van, sőt tényleg benne volt már az ideai költségvetésben is, csak mesterségesen volt leplezve, a mint az eredmény kétségtelenül bizonyítja, mert a számok logikája kérlelhetlen, s ha szelthamos csoportosítással a valóságtól eltérő eredményeket lehet is ideig-óráig feltüntetni, a kiábrándulásnak csak hamar be kell következnie s akkor a számokkal való kőklerkedésnek nem ül föl többé a publikum.

De a mi kormányunk a saját szellemi mértéke szerint ítélve meg a nemzetet, oly gyerekesen naivnak tartja a közvéleményt, hogy az még most is elhiszi neki, ha félhivatalos bérenctollak a feketét fehérnek füstik s a tényleges deficitet várható fölöslegnek tüntetik fel. A „Politische Correspondenz“, a magyar kormányunk kedvenc szócsöve, bár mestersége a csillagokat letagadni az égről, a tényleges állapottal szemben még sem meri tagadni, hogy a pénzügyi mérleg ez idén rosszabbul áll a tavalyinál, de hát ezen könnyen túlteszti magát azzal, hogy a kormány, mely eddig uszott a pénztári fölöslegekben, az adófizetőknek könnyítéseket engedélyezett, a tavaszi árvíz által sújtott vármegyékben az adóbehajtást teljesen fel függesztette, az év végéig azonban a bevételek mindenesetre meg fogják haladni az előirányzatot.

Ezt az egyenes adókra nézve el is hiszszük a félhivatalosnak, mert bár az egyenes adókból befolyt összeg az első félévben tíz millió és kétszáz ezer forinttal maradt mögötte az ez időre eső előirányzatnak, de az adóprés irgalom nélkül való kezelésével, a nagy nehezen betakarított terméköttyavetyélésével össze lehet harácsolni az előirányzott 99 milliót, de hogy teszem a fogyasztási és italadóknál, hol a tavalyi első félév bevételeihez képest 3,800.000 frt deficit mutatkozik, vagy az államvasutaknál, hol a féléves bevétel 5,400.000 frttal kisebb a féléves előirányzatnál, miféle állami adóvégrehajtók fogják a megbillent pénzügyi egyensúlyt helyreállítani, azt a félhivatalos nem magyarázza meg, mert azt még eddig nem tanulták meg a mi fináncapacitásaink, hogy az állampolgárokat hogyan lehessen végrehajtás terhével szorítani a szesz italok, hus és cukor fogyasztására akkor, a mikor elvitték egyenes adóban a termést, a melynek árából talán borra, sörre, pálinkára, husra és cukorra is került volna; avagy miféle kényszereszközökkel fogják az államvasutak forgalmát fokozni, a mikor a földmivelésügyi miniszter hivatalos jelentése szerint buzakivitelünk öt millió métermázsával, rozskivitelünk pedig 1—1½ millió métermázsával kevesebb lesz a tavalyinál?

Az ilyen önkényűleg nem fokozható, sőt az általános gazdasági válság közepette természetesen csökkenő állami bevételekben mutatkozó hiány tehát minden félhivatalos bizonykodás dacára sem lesz eltüntethető a folyó év második felében, ahhoz pedig nem valami nagy jövedelemcsökkenés kell, hogy az ügyyel-bajjal kimutatott pár ezer forintnyi költségvetési többlet sokkal nagyobb zárszámadási deficitnek adjon helyet, főleg ha a kormány folytatja a kiadások folytonos szaporításának politikáját.

Mindennek dacára azonban a kormány — úgy mondja a félhivatalos — olyan költségvetést fog 1896. évre előterjeszteni, a mely többlettel zárul, nem lesz tehát deficit a papiroson, legalább a millenniumra költségvetésünk is teljes harmoniában lesz többi állami intézményeinkkel:

állami önállóság a papiron, parlamentáris népképviselő a papiron, törvényhatósági önkormányzat a papiron, mindehhez nagyon szépen összeillik az államháztartási fölösleg a papiron.

Hisz nincs a világon könnyebb valami, mint egy többlettel záruló költségvetést csinálni, az ember egyszerűen ráfogja a fogyasztási adókra, hogy a jövőre 70 millió helyett 80 milliót fognak hozni, vagy az államvasutakra, hogy nem 87 milliót fognak az államkasszába szállítani, hanem 95-öt — és helyre van állítva az egyensúly.

Hogy a kormány pénzügyi zseniálitása teljesen ennek a recipének megfelelőleg fogja a költségvetési többletet kibozni, azt sejteti a félhivatalosnak az a figyelmeztetése, hogy a zárszámadások évek óta folytonosan nagy többletet eredményeztek, lehet tehát a bevételeket nagyobb összegekben előirányozni.

Persze azt nagy bölcsen elhallgatja a hangulatcsináló közlemény, hogy azoknak a zárszámadási többleteknek megfelelőleg az egyes bevételi források évről-évre növekedő összegekben lettek is előirányozva. Így 1893-ról 1895-re az előirányzat a posta- és táviratnál 2.439.000 ft, a fogyasztási és italadóknál 5,994.000 frt, az államvasutaknál tizennégy millió háromszáz ezer frt emelkedést mutat, mit természetesen csak addig lehet folytatni, míg az ily többleteknek előirányzása megfelel a tényleges eredményeknek, de a mikor már az ideai eredmények általános hanyatlást mutatnak, és pedig a nélkül, hogy az országot valami különös nagy elemi csapások érték volna, akkor az eddigi költségvetésekben már kiaknázott régebbi zárszámadási többletekre hivatkozni s ezek alapján újra emelni a bevételi előirányzatokat, már nem reális eljárás és nagyon hasonlít annak a kereskedőnek a manipulációjához, ki bukni készülvén, mérlegében az aktívákat lelkiismeretlenül jó magasra taksálja.

No de mikor olyan nehéz dolog bevallani az igazat és megkérni a csődöt önmaga ellen; reméljük azonban, hogy az ország előbb-utóbb meg fogja tagadni a hitelt ettől a kormányrendszeről,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Ábránd-e vagy valóság?

(Vége.)

Irma elmerengett, szótlán lett dalom alatt. Dalgattam, mezei virágot szedtem, szépen összeraktam, koszorút fontam belőle; ajkaimról pedig egyre hangzott:

„Azt szeretem, kit szeretnem nem szabad!”

Irma gépszerűleg tette azt, a mit én. Ő is szedte a virágokat és fonta a koszorút, de kezdett vissza esni a szokott mélabus hangulatába. Hirtelen más dalba csaptam át, a melynek végső verssora ez:

„Mégis, mégis a szerelem győzni fog!”

Irma megáll. Égre emeli azt az ábrándos kék szemét s a lelki küzdelemben önfelédten kiált föl: „Istenem, add hogy úgy legyek!”

Igazán szerettem volna festő lenni s megörökíteni ezt a pillanatot, azt a sokat mondó, ihlettől ragyogó arckifejezést!

A dalnak hatalma ezuttal szokatlanul jelentkezett, mert ha ez az én dalom is hatni tudott Irma kedélyére, (holott elrepültek tőle még a dalos madarak is, mintegy szemrehányást téve, hogy miért kontarkodom mesterségükbe) akkor bizonyosan nem a dal, hanem a dal szövege hatotta meg Irmát annyira, hogy érzelmeinek akaratlanul is kifejezést adott. Különben csak ezt vártam; dudolgatásaim céljokat érték.

Irma hozzám közeledik, megszorítja a kezemet s remegve szól:

— Honkám! mondd őszintén, ugy-e te szeretsz?
— Ez az én titkom, válaszoltam ingerkedve s a közömböset szinlelve.

— Ugy-e te is szenvedsz? kérdé.

— E szerint te is szenvedsz?

— Az én lelki érzelmeim ne érdekeljenek — folytatja Irma — de ha téged bántana valami lelki gyötrellem, az engem is sújtana; hisz legjobb barátóm vagy, a titoktartás még kinosabbá teszi bánatos érzelmeinket; légy bizalmas hozzám és közöld velem.

— Igazad van, feleltem, kihez lennék bizalmas, ha nem hozzád!? Bevallok mindent; halld tehát.

És aztán egy kis csellel éltem. Ismerem Irmának multját, ebből szakítottam ki egy lapot, amit e lapról nem olvashattam, azt egy kis képzelődéssel, egy kis logikai következtetéssel pótoltam s magamról beszélve, de nem a magam dolgait említve, ilyen forma rögtönzéssel állottam elő.

— Négy éve már annak, hogy az én szívem először gyuladt szerelemre. Szerettem oly hévvel, oly igazán, a hogy egy tiszta lélek, egy romlatlan szív szerethet; szerettem s boldog voltam, mert szerelmem viszonzva volt. Az, aki szívemnek ideálja volt, megértette az én érzelmeimet; nem volt közöttünk semmi válaszfal, semmi gát, hogy egymáséi lehessünk; hanem a végzet megirigyelte ezt a nagy boldogságot, mely oly zavartalan, oly derült volt, mely lelkünket annyira betöltötte.

Ez a férfi meghalt. Az örök síró lett. De az én szívem is meghalt, nem szerettem többé senkit. Ezentúl nem volt számomra bók; az udvarlók előttem gépies alakokká lettek, a küldött csokrok csak szálnalmas gyom számba mentek előttem; már-már

magam is azt hittem, mint mások mondták, hogy nincs szívem.

Egyszerre, nem is rég, megismerkedtem egy férfival, ki saját önjelével és szorgalmával küzdött fel magát azon anyagi és társadalmi állásra, melyet ma is elfoglal. Ettől a férfutól sohasem hallottam bókot. Pontos, szótartó, realis minden szava, minden lépése; nem is épen fiatal már, férfikorának délpontja felé közelg; léhaságnak nyoma sincs tetiben. Nem hiselgett ez én nekem soha, nem tett üres vallomásokat. Férfi ő a szó legértékesebb értelmében, olyan, a milyent magamnak képzeltem, és ez a szív, melyet én kihaltnak véltem, csak tetesalott volt; felébredt, hangos dobogása elárulta, hogy megtalálta a párját! Ezt szerettem én meg, és ezt szerettem.

— És ő téged? vág szavamba Irma, ki szinte remegett egész beszédem alatt.

— Talán ő is szeret. De lásd pályája olyan, hogy kockázattal dolgozik. Így nála is rendkívüli biggadt megfontolást és pontos számítását igényel annak az egy rövidke szónak kimondása: „szeretlek”; mert ez reá nézve s reám nézve is végzetes lehetne, ha bármi okból csalódással kellene viszonyunknak befejeződnie, ha a körülmények megátolnák szerelmünket. Csakis körülmények gátló közbelépéséről lehet szó, mert én tudom, érzem, hogy őt kimondhatatlanul szeretem s hiszem, hogy ő is szeret. Hiszem, mert az ő korában állandóbb, tisztább a szerelem, a kimondott szónak nagyobb a súlya, s az igaz érzelmenek a tartózkodás fátyola alól kell előcsillámlania, s ez a csillám nem lobogó lidércfény.

— Mire vártok tehát? kérdé Irma.

— Arra, hogy lelkében teljesen gyökerezésék

mely csak az adókat tudja fokozni, nem pedig az adóképeséget, s a mikor már a hur szakadásig meg van feszítve, akkor a helyzet őszinte feltárása helyett a számok szemképrázoló csoportosításával akar port hinteni a világ szemébe.

Kiállítási szédelgők.

Pécs, 1895. augusztus 26.

E cím alatt megjelent cikksorozatunk visszhangot keltett pártkülönbség nélkül az egész magyar napisajtóban; és a „Pécsi Figyelő” leplezése révén figyelmeses tétetett a nagy közönség, mennyire fogadandók készpénzül a kiállítási kitüntetések megszerzésére alakult szédelgő-banda nagyhangú ígérései.

Ámbár mi cikksorozatunk tenorja gyanánt a helyi érdekeket tartottuk szem előtt és csakis a becsapott pécsi iparosokat állítottuk oda intő példának, okulásul, mégis a napi sajtó oda fűzte a dolgot, napokint más-más vidékekről hozva hasonló szédelgősekről hírt, hogy tisztában lehetünk most már, hogy egy raffiniált és kellőleg szervezett komániával állunk szemben, mely elég vakmerő volt urbi et orbi kürtölni, hogy közleményünkért jogtanácsosa utján haladéktalanul megindítandja a sajtópört.

Azóta elmúlt három hét, mi érdeklődéssel vártuk a sajtópanasz beadását, készültünk is erősen, hogy esetleges bizonyítékainkkal előállhassunk az illetékes helyen, de mint értesülünk, ez a sajtófeljelentés ellenünk mai napig sem lett beadvány. Valószínűleg porhintésnek találták ki ezt a nemét a fenyegetésnek ezek a jó urak, a kik még mindig akadálytalanul folytatják országszerte üzemleiket, arra számítva nagy bölcsen, hogy hiszékeny ember mindig akad, míg a világ világ lesz.

Folytattuk azóta nyomozásainkat az egész vonalon, melynek során arra a konklúzióra jutottunk, hogy a Herceg és Mauthner cégen kívül még több efféle kétes firma is utazik ilyen emberi hiúságra alapított üzletben, a kik valamennyien egy nemzetközi csalóbanda cinkostársai, kik támogatják egymást uton utfélen, összeköttetések vannak külföldön úgy, mint idehaza. Vannak fizetett organumaik, megvásárolt lapjaik, sőt a kormányhatóságoknál is feltűnő módon elnézésben részesülnek, mert különben lehetetlen volna, hogy akadálytalanul, évek óta üzhették volna nyugati rendszeres fosztogató eljárásukat.

Nemcsak a magyar, de a külföldi sajtó is foglalkozott ezekkel az üzemlekekkel a szellőztetésével. Szolgáljon például a „Sachsen-Elb- und-Pressen” egyik számának a következő közleménye:

„Megjegyzések a kiállítási szélhámosokról.”

A külföld különböző helyein évről-évre rendezett számtalan kisebb kiállítások, mint a „Magyar Hírlap” írja, halókat az iparos és kereskedő közönségre vetik ki, a mely nálunk is még mindig arany és ezüst érme és egyéb kitüntetések után sovárognak.

Bizonyos kiállításokat, mint a „M. H.” igen szépen és találóan nevezi, kiállításokat, melyek kis halakra épügy horgásznak, mint nagyokra, a „bizalmi” gondolat, és szívében erősödnek meg az értelem, hogy mindkettőnknek vonzalma egymáshoz, nem „ábránd, hanem valóság”.

Irma merően reám szegi szemeit. „Király beszélsz?” kérdésként ijedtem.

— Magamról!

Nem igaz; az én lelkembe láttál; az én szentélyembe léptél. Hisz ez, a mit elbeszélte, az én esetem! Ki avatott titkomba?

— A kulcslyuk; — szólék nevetve, — és elmondám neki tegnap esti künkedésemet. De miért ez indokolatlan merevség és közöny, kérdem ha ő szótartó és realis férfi? Ő ez, ugye, akivel a legutóbbi hónapok alatt vacsorálgattál? E férfinak az arcából az igazi férfias nyíltság tükrözik.

— Epen ez a baj! Nála a nem és igen szilárd alapon nyugszik. Ezen azután változtatni nem lehet. És miután most a nem és igen között állok: ez tess és tett is oly kábulttá, mit elpalásolni nem tudtam. Egyébként te mindent tudsz: ha haza érünk, megmutatom két levelét: olvasd el és ítéld.

Vidorabb kedélyvel érkezünk haza. Átolvastam első arcképének feliratát: „Tiszteletem jeléül.” Megnéztem az utóbb adott miniatur arcképet is; ezen már más szavak voltak olvashatók: „Gondolj örökké reám és szeress!” Mástól ezek üres szavaknak tünnek volna fel előttem; tőle megnyugtatótt. Átolvastam a két levelet is, melynek utolsó mondata így hangzik: „Két hó múlva találkozunk!” Irmának csak ennyit mondtam: „Holnap nyugodt lélekkel utazom haza. Bizzál Istenben, — bizzál ő benne is és szeress!”

Két hó múlva mi is találkozunk; és hiszem, e szavakkal fogad: „Ilonkám a te jóslatod, és az én reményem teljesült, mert szerelmünk valóság volt, nem pedig ábránd!”

Bogyó Ilonka.

lom vásárlának” nevezhetni. A ki horogra akad, előbb utóbb megbánja.

Mennyire mennek ezek az üzleti fogások és machinációk, azt legjobban bizonyítja egy érdekes körlevél, mely a napokban jutott a „Deutsche Reform” szerkesztőségének kezeihez. Egy hirdetési és reklám-iroda, melynek Budapestben is van fiókja, felhívja a közönség figyelmét a kairói, brüsszeli és párisi kiállításokra, melyeken nagy számu magas kitüntetés fog kiosztásra kerülni. A körlevél leglényegesebb része a következő: „Ha a kiállító kitüntetését vagy díszoklevelet kap, fáradozásainkért mérsékelt díjazást igénylünk, mely tiszteletdíj már előre megállapítandó.*) Ez az a lóláb, melylyel hiszékeny iparosaink sok kétes értékű külföldi kiállításra csábíttatnak.

Nem rég a magyar kereskedelmi miniszter különböző szakközvegekhez bizalmas közléseket intézett, melyben megemlíti, hogy egy sokat emlegetett olasz városban (Velencéről volt a szó) kiállítás. még pedig nemzetközi kiállítás készül. A rendezők azonban nem voltak valami nagy bizalomra méltó önálló egyének, hanem olyanok, kiknél fődolog a nyereség.

Ilyféle „rendezők”, kik az ily zugkiállításból várható nyereséget meg tudják becsülni, évről-évre más városban ütik fel sátorfájukat és iparkodnak a tejfölt leszedni.

Ezek az üzemlekek szükségessé teszik, hogy a közönség figyelme a valóban realis és szolid vidéki és nemzetközi kiállításokra irányíttassék. A tapasztalabbnak kell a tapasztalanokat megóvniok a zsarolásoktól. Addig is azonban, míg ez a kérdés általában komolyan napirendre kerül, tanácsos lenne, ha az ipar és kereskedelmi kamarák a külföldi zsarolók körleveleit különös szigorral bírálnák fölül, hogy a közérdeklődést csak oly kiállítások iránt tartásák ébren, melyeknél az illető államok kormányai a kiállítások megbízhatósága iránt legalább némi biztosítékot nyújtanak.

Tanácsaink azonban helyesen gondolkozó iparosainknak, hogy őrizkedjenek ilyen kétes kiállításoktól, mert jobb, ha olesó pávatollat hordanak a lapjuk mellett, mint ezeket a legujabb kiállítási kitüntetések.

Iparosaink legsajátabb érdekében azzal a jó akaratú intelemmel zárjuk közleményünket, tartásák magukat távol az ilyen szélhámos kiállításoktól, ha csak előbb meg nem győződtek róla, hogy:

1. az a kiállítás, melyen részt vesznek, csak ugyan meg lett tartva;
2. a rendezők kifogástalan és megbízható férfiak;
3. a kiállítás maga hatóságilag bejelentve és jóváhagyva van.

A mint látszik, már Németországban is ismerik ezeket a jó madarakat és óva intik az ottani lapok a közönséget a lépre menéstől. Tehettünk e mi helyesebben, mint hogy mi is a közönség jogos érdekét tartva szem előtt, oda állítottuk ennek a nemzetközi szédelgő bandának két magyarországi tagját, mint a kiktől őrizkedni kell.

Mi óhajjuk, erősen óhajtuk, hogy az az igéri sajtópört megindíttassék ellenünk, mert ekkor ki fog tűnni hogy állításaink egytől-egyig alapos információink és utánjárásunk eredményei. Addig is azonban, míg tudomást veszünk a sajtópanasz beadásáról, folytatni fogjuk a rendelkezésünkre álló anyagnak időnkint való közlését. Legközelebb a lyoni osztrák-magyar konzulátustól e tárgyban irt közleményt fogjuk reprodukálni.

* Az említett körlevélnek egy bővített lenyomatában az állítatik, hogy bizonyos kiállítások koronásérmeit azalagon lehet viselni, a mi nem áll. Németországban legalább nem szabad azokat a baloldalon hanem csak a jobboldalon, vagy miniatur alakban az óraláncra viselni, mint minden más kitüntetés vagy egyesületi jelvényt.

A beküldő.

Hirek.

Pécs, 1895. augusztus hó 26.

— (Augusztus 29-én.) mint a szerencsétlen mohácsi ütközet 367-ik évforduló napján a kálvária kápolnában tartandó egyházi emlékünnepegyen a horvát szent beszédet reggel 8 órakor Erdélyi Károly, mohácsi belvárosi káplán, a németet 9 órakor az eszéki kapucinus zárdafőnök és a magyar emlékbeszédet Lipovcevec Laurus, ferencendi zárdafőnök fogja tartani.

— (A város pénze a fináncoknál.) A pécsi italmérsi jövedékből még 1894-ből a Pécs város megillető 20%, vagyis 14.512 frt 93 kr., végre megérkezett a papirosan a város hatóságához, a melyet már oly sokszor sürgettek és a melyre már réges régen oly égető szükség volt. Azt hisszük, nem sok sürgetés kell már a tényleges folyó-ításig és a város talán szeptemberben hozzájuthat ahhoz a pénzhez, a mi már január hóban kijárt volna neki. Ezért a hosszú késedelemért kamatban a város 580 frt 48 krt veztett, illetve a kincstárnak ennyi haszna volt.

— (A tegnap esti vihar.) Ijesztő szél kezdett tegnap este felé a város felett fújni, mely mindenkit lakába kergetett. A szél később viharra fejlődött, mely városunkban is több helyütt pusztított. Kereky Mihály dr. ferenciek-utcai épülő félben levő házánál a ducok kirántotta, a a pincét bedöntötte; a király-utcában körülbelül 12 cégtáblát leszakított, melyek papírsárkányként repültek a levegőben, végül a belvárosi templom tornyáról számos bádögfedélemest tépett fel a veszedelmes és órák-hosszáig tartó szélvihar.

— (A pécsi anyakönyvi kerület.) Ma érkezett meg a városháza az anyakönyvvezetők hivatalos jelvénye, a nemzeti színű moire selyem szalagból készült vállszalag, elől a magyar címerrel, valamint a hivatalos pecsétnyomók, melyek gumiból készültek a mi a mellett bizonyít, hogy nagyon is szem előtt tartották a takarékoságot. A pecsét ilyen forma:

Mert tudvalevőleg Pécs város két anyakönyvi kerületből áll. Most addig is, míg használatba vétetnének, mind a két pecsétnyomót gondosan elkülönítve őrzi a mi fő anyakönyvvezetőnk: Majorossy Imre, nehogy október elseje előtt véletlenül valamelyik közigazgatási aktára kerüljön a pécsi anyakönyvi kerület pecsétje.

— (Bűnvádi feljelentés egy főbíró ellen.) Folyó hó 15-én Pécsről négy honvédtiszt vadászni ment Búdösfára, hova őket a vadászati jog bírője hívta meg. Utközben a vadásztársaság találkozott Polgár Jenő, szt.-lőrinci főbíróval s egymást üdvözölték. Kis vártatra ezután a szt.-lőrinci csendőrs egy csendőre előfogaton hajtott a vadászó tisztek után s őket igazolásra szólította fel, minek megtörténte után a vadászszakmány kiszolgáltatását kívánta, mint mondá, a pécsi csendőrpáncsnokság sürgőnyi utasítása folytán. A tisztek a lött nyulat átadták a csendőrnek, de Pécsre visszatérve a szárnyparancsnokságnál arról értesültek, hogy onnét Szt.-Lőrincire semmiféle utasítása nem lett küldve. További nyomozat folyamán kitűnt, hogy a csendőrnek a főbíró adta utasításul, mikép eljárása igazolásul a csendőrpáncsnokra hivatkozzék. Minthogy a vadászó tisztek jogosan vadásztak augusztus 15-én s minthogy a főbíró által a csendőr-örnek kiadott írásbeli utasításban is utólagos beszurás látható, a vadászó társaság egyik tagja tegnap bűnfeljelentést adott be a pécsi kir. ügyészséghez Polgár főbíró ellen, melyben hivatalos hatalommal való visszaélés s egyéb büntetendő cselekmények miatt kéri a bűnvádi eljárás megindítását.

— (Nyári multságok.) A Zsolnagygár tűzoltóságának zenekara szeptember hó 7-én táncvigalmat rendez a Scholz féle sörcsarnok termében, mely alkalommal világposta is rendeztetik és a legtöbb levelet kapó két hölgy szép ajándékban részesül. — A pécsi könyvnyomdászok pedig szeptember hó 15-én énekel, szavalattal és nemzetközi világpostával egybekötött táncvigalmat rendeznek, a „Pécsi Polgári Daloskör” közreműködésével. Belépti jegy 40 kr., családijegy (3 személvre) előreváltva 1 frt.

— (A mezőgazdasági termények áráról.) A kormány a napokban állította össze a külföldi konzulátusok által beküldött kimutatásokat, melyek összegezéséből az tűnik ki, hogy az idén a magyarországi export gabona igen előnyösen helyezhető el. Így tehát a közel jövőben a gabona áraknak igen kedvezően kell alakulniok, ha a részletezett statisztika a természetes viszonyoknak megfelel.

— (Haldokló a hordók között.) Rémes, kínos jajgatás hallatszott ma délután 3 és 4 óra közt a tornacsarnok melletti réten. A hordók közt egy már agoniában levő 35—40 éves férfit találtak, kit Vörös Jánosnak hívtak s mindaddig növérenél Sárics Imrenénél tartózkodott a Makár-utcában, honnét ma reggel eltávozott, s valószínűleg többet vissza nem tér.

— (Megkéselte.) Meglehető borközi állapotban lehetett Deák Ferenc ágoston utcai munkás ember, ki tegnap este sógorát Lésnyik Istvánt megkéselte, miután jó ideig pereltek egymással. Eddig nem fordult elő, hogy komolyabban összevesztek volna, épen azért tehető fel, hogy nem rendes állapotok közt követte el borzasztó tettét. Deák Ferencet átadták az ügyészségnek.

— (Állomásfőnök a törvényszék előtt.) Még évekkkel ezelőtt történt a szent lőrinci vasúti katasztrófa, mely alkalommal több kocsi összezuodott; a törvényszék többször foglalkozott ez ügygyel, mely miatt Krajnák Ágoston, jelenleg baranya-

selyei állomásfőnök ült ma a vádlottak padján. A vádlott a vasuti baleset alkalmával forgalmi hivatalnok volt Szent-Lőrincen s a vádhatározat szerint nem intézkedett a kellő időben asziránt, hogy a váltó helyesen állíttassék. A 6443. sz. tehervonat ennek következtében csonka vágányra jutott, a kocsi ősz szevezódása és az áruk megrongálása által pedig a magyar államvasut jelentékeny kárt szenvedett. Vádlott a táviratokkal való elfoglaltságával védekezett s igazolni iparkodott, hogy a vonat beérkezési idejét megelőző hat perc intézkedési terminust betartotta, de a vonat a rendesnél jóval előbb érkezett be s így a szerencsétlenségért nem lehet felelősségre vonni. A kir. ügyész közveszélyes cselekvény büntetést látta fennforogni, míg Benkő Gyula ügyvéd a vádlott felmentését kérelmezte, hangsúlyozva, hogy a vád alapját pusztán vélelmek alkotják, melyek alapján a törvényszék nem hozhat marasztaló ítéletet. A magyar államvasutak részéről jelen levő forgalmi főnök nem kívánja vádlott megbüntetését, kit lelkiismeretes és pontos hivatalnoknak ismer, miután az igazgatóság már egy is súlyos pénzbüntetéssel sújtotta. A törvényszék rövid tanácskozás után felmentő ítéletet hozott, mely ellen a kir. ügyész felebbezett.

— **(Versenytekvés.)** A pécsi katolikus kör pompás tekepályáján szeptember hó 1 én és a következő napokon versenytekvés rendeztetik, melyek mindenkor délután fél ötkor veszik kezdetüket. Öt csinos és értékes tárgy van a nyerőknek száma. Az érdeklődés már is nagy a verseny iránt.

— **(Gyilkos anya)** Még a vadállat is féltve őrizi kölykét, annál vérlázítóbb, midőn az anya kivetkőzve emberi méltóságából, megöli ártatlan kis csecsemőjét. Ily borzalmas tettet követett el Magyar Erzsébet 15 éves jánya-pusztai hajadon, ki egy egész séges fiúcskának adott életet, de mindjárt születése után ki is oltotta életét az által, hogy elhagyta vérezni. Hogy azután égbekiáltó büntetést elpalástolja, a kis csecsemő hulláját rongyokba takarva, a sertésóba rejtette. Innen a kegyetlen anya édes atyja, Magyar István a fiúcska holttestét a Jánya-pusztai határában levő kőkereszthez vitte és elásta. Mivel csak alig volt elföldelve, a pusztai kutva kikaparták és azt kezén, valamint lábán is megcsontították. Sipos György agárdi lakos ily állapotban találta a kis gyermek hulláját és a közeli szőlőárokba temette el, de az esetről jelentést tett. A megejtett orvosi vizsgálat konstatálta, hogy a kis gyermek úgy lett meggyilkolva, mint az anya is töredelmesen bevallott a vizsgálóbíró előtt. A szívtelen anyát, ki még betegen fekszik, nem tartóztattak le, de Magyar Istvánt bűnrészesség miatt átadták a szegvárdi kir. ügyész ségnek.

— **(Megtámadott biciklista.)** Elégge ismeretesek ama kellemetlenségek, melyeknek a mi biciklistáink ki vannak téve. Majd kövel dobálják meg őket, majd más kellemetlenségnek vannak kitéve. de a tegnapi esti eset felülmulja mindezeket. Egy fiatal tisztviselő jött 7 és 8 óra között haza a közári-dűlőben, amikor már besötétedett. Küzdeve a közeledő viharral és ama körülmény is, hogy minden második percben le kellett szállnia gépjéről, hogy a fergeg által eloltott lámpáját meggyújtsa, annyira kimerítették erejét, miszerint — a gyors hajításban egy puha testen átkarikázva — a földhöz vágódott. Nagy nehezen összeszedte magát, de ekkor vette észre, hogy egyik veszedelemből a másikba esett. Két marcona kinézésű ember állott előtte, kik már sötét tekintetükkel elárultak mivoltukat. Lámpáját, majd pénzt kérték biciklistáinknak, ki azonban egyiket sem volt hajlandó átadni. Mint villámütés járta át agyát a gondolat, hogy jó volna a gépre ugrani s tovább vágatni. Ugy is tett, felhasználta a kedvező pillanatot, mikor a támadók néhány lépést hátráltak, s felugrott „masinájára” — és elvágatott. Néhány pillanatig ökölnagyságu kövek s göröngyök süvöltöttek el füle mellett, de őt nem találták. Furcsa egy kisse, hogy a város közelében, egyikén a legjártabb utaknak ily közbiztonságot veszélyeztető csavargók tartózkodnak, kik, mondjuk más esetben, végzetessé tehetik a publikum kirándulásait.

— **A pécsi tanítóképző intézetben)** és a vele összekapcsolt gyakorlóiskolában a beiratások a 1895/96-iki iskolai évre f. é. szeptember hó 2 án d. e. 9 órakor kezdődnek és esetleg d. u. 3—5-ig folytattnak. A tanító képzőintézet I. osztályába életkoruk 15 évét már betöltött olyatén ifjak vétetnek fel, kik a gimnázium, reáliskola vagy a polgári iskola IV-ik osztályát sikeresen elvégezték, egészségi állapotukról orvosi bizonyítványt tudnak felmutatni, s e mellett a tanítói pályára kétszázötven hivattással bírnak. Azon ifjak ellenben, kik a megkívántató előképzettséggel nem rendelkeznek, kötelesek magukat felvételi vizsgálatnak alávetni. A felvételi vizsgálat tárgyai: hittan, magyarnyelv, szám-tan, földrajz, történelem, természetrajz, oly terjedelemben a minőben az említett tárgyak a közép iskolák 4 alsóbb osztályában előadtnak. Előnyös, ha az illetők az ének és a zenében jártasak. A felvételi vizsgálatok f. é. szept. 3 án, a magánvizsgálatok

5 én d. e. 8 órakor tartatnak. Az ünepeles „Veni Sancte” 6 án reggel 1/8 órakor lesz, melyre már a beiratkozott növendékek tanáraik kíséretében megjelenni tartoznak.

— **(A hirdetési bélyeg eltörlése.)** Kolozsvár hatósága Pécs városának is megküldte azt a lapokban is ismertetett határozatát, mely szerint felszólítja a hatóságokat, hogy törlatozzanak a pénzügyminiszteriumhoz a hirdetési bélyegilletékek eltörlése, illetve mérséklése iránt. A részletesen indokolt felirat meggyőzően magyarázza, hogy a hirdetési bélyeg eltörlése mily hasznára válnék a kereskedelemnek és iparnak, de egyszersmind föllendítene a hírlapirodalmat is.

— **(Hirtelen halál.)** Nehr József sombereki lakos a kálvária melletti dűlőben levő szántóján esedte a babot. Egy kétkerekű taligát megrakott vele s azt a hasonnevű 11 éves fiának kellett volna haza huznia. Később aztán a fiút a kálvária mellett levezető mélyutban halva találták, míg a taliga lejjebb feldöntve hevert. Az eset feljelentetvén, a kir. járásbíró vizsgálatbírája csütörtökön a helyszínre ment, hol az orvosok megállapították, hogy a holttesten a külsőszaknak semmi nyoma nem észlelhető s így a fiú természetes halállal, valószínűleg napszúrás következtében halt meg.

— **(Új színházunk díszleteit)** most készíttik Budapesten. A díszleteket Molnár Árpád budapesti népszínházi jelmezfestő készíti, ki egyúttal a Vágó féle díszmenet illusztrálásában is segítkezik a maestrónak. Molnár Árpád a kultuszminiszter megbízásából legközelebb az ország különböző részeire indul festészeti fölvételek céljából, amikor Pécsen is fog néhány napot tölteni.

— **(Műkocsikázók.)** Ilyenek is vannak. Tegnap délután a rácvárosi Pompár féle kocsmá előtt áldogált egy egylovas kocsirkocsi, mit meglátva egy Ferenciek utcabeli fiatal aranyműves, rögtön kedve szottyant kocsikázni. A fogat gazdájától engedelmet kérve fölült a kocsi s vígan hajtott le az országút felé, hol a ló valamitől megbokrosodva megugrott s a műkocsikázó aranyművest egy pillanat alatt a poros utra terítette, hol a szegény aranyműves úgy ellapult, mint egy frissen sült palacsinta. Egy kis horzsoláson kívül egyéb baj nem esett.

— **(A csavargók számlája)** Tetemes összeget fizetett ki eddig az állam-pénztár a szőkevény cselédek, munkások és csavargók hazakísérésénél felmerült költségek címén, mert úgy a vasuti szállítást, mint a többi kiadásokat a csendőrségi javadalmazások terhére írták. A belügyminiszter most elrendelte, hogy a szőkevény cselédek és munkások kísérésénél és szolgálatukba való viszállításával felmerült összes költségeket az illető gazdák kötelesek fedezni, azonban a fizetett összeg erejéig visszkeregeti joguk van, s a cseléd béréből levonhatják. Csakis az esetben fedezi az államkincstár a költségeket, ha az illető cseléd, vagy munkás hivatalból üldözendő bűncselekményt követ el.

— **(Elhalasztott tárgyalás.)** Ma kellett volna a törvényszék előtt megjelennie Müller Salamonnének, ki nyereszszakkaival élt a nála megjelent hatósági közegek ellenében. A tanúk mind bejöttek, de Müllerné csak otthon mer a sodrófához kapni, itt azonban még a törvényszék sorompói elé sem bátorodik lépni. A törvényszék elmarasztalta a tanúk költségeiben s a kir. ügyész indítványára elhatározta, hogy a makacs asszony karhatalommal vezettessék a bírói igazságszolgáltatás elé.

— **(Halálozás.)** Részvétellel vettük a következő gyászjelentést: Krainz József és gyermekei, Hermina, Imre és Ottó, úgy Rónaky Júlia és Rónaky Mariska mint testvérei megőrt szívvel jelentik a maguk mint az összes rokonság nevében a szeretett, feledhetetlen hitves édes anya, testvér, illetve rokon Kreinz Józsefnek szül. Rónaky Etei életének 37-ik és boldog házasságának 11-ik évében f. hó 25 én este 1/6 órakor agyszélhűlésben történt gyászos elhunytat. A boldogultnak hült tetemei f. hó 27 én délutón 4 órakor fogtak Alsó havi utca 12-ik sz. házában az ág. hitv. szertartásai szerint beszenteltetni s onnan a budai külvárosi közsírkertben örök nyugalomra tétetni.

— **(Bánkbán és Rózsa Sándor — a híres rablóvezérek.)** Részvétellel értesülünk, hogy Lantai Imre, alias Leitelb Imre a tegnapi napon a legnagyobb nyomoruságban meghalt. Az elhunyt a régi magyar vidéki színészek legtipikusabb alakja volt és a 70 es években sűrűn megfordult a vidéki városokban, de most már előregedett s régi ismerősök könyörödományaiából tengette életét. Az öreg Lantai bácsinak nemcsak a szemei, de az esze is elhomályosult idővel és elfeledve, senkitől sem siratva tért örök nyugalomra. Pedig volt idő, mikor fényes napok virradtak ő reá is, volt szép felesége, gyermekei, némi vagyona is, de az idő vasfoga mindent elpusztított körülötte s a színészi gárda veterán tagjának sirját talán még kereszttel sem jelöli majd. Minek is, hisz ő még az urambátyám- és nemzetes uraméknak játszott, a mai nagyságok pedig könnyen átsiklanak a múlton, éive a jelennek. Lapunk egy régi

barátja érdekes dolgokat beszél el az öreg „Dicsőfy”-ről. Miután a repertoiron az összes ó- és új klasszikus drámákat előadta hat szál esintársulatával és az „irigy” közönség még sem tódult a félszer alatt alakított színházba, minden nap új és szenzációs címeket gondolt ki. Egyik előadott esindarabnak a címe „A tizenkét szerez gyilkosság, tűzvész és menyasszonyrablás” volt s mivel csak hatan voltak, mindegyiket kétszer kellett legyilkolni s es alkalommal a színpadon kívül felállított vasalóbból odafújtattott füst jelképezte az égő hás lángjait, melyben sorra megégtek. Végül a rémes históriák sem hatottak már, a publikum beleunt a tömeges gyilkolásba s Lantai bácsi — már akkor is volt ötven esztendő — ekkor egy eredeti színjátékkal lépett fel: „Bánkbán és Rózsa Sándor, a híres rablóvezérek.” Ő játszotta Bánkbánt s kegyetlenségben még a híres betyárvezéren is túltett, kinek szeretőjét elcsábította. A közönség csak úgy tódult a nézőtérre s a szerző direktor alapos murikat csapathott az előadás után. Ez is volt a szerencsétlensége, mert később állandóan részegeskedett és fokról fokra súlyodt. Az utóbbi tiszteendő alatt azonban már erre sem tellett, megvakult és mint gyenge elméjű ember a jótékony intézetek és magános emberbarátok kegyelméből élt.

— **(A mohácsi merénylet ügye a kir. táblán.)** Bali András büntető ügyét, ki Kántz Adolf dr. mohácsi ügyvéd ellen merényletet követett el, a kir. tábla Váry Gyula kir. táblai bíró előadása mellett ma intézte el. A kir. tábla Bali büntetését, melyet a kir. törvényszék tíz évi fegyházban szabott meg, öt évre szállította le.

— **(Csak most ne csukják be.)** Rein Józsefből senki se nézné ki, hogy tolvajlásért már három ízben volt büntetve. Sánta, töpördött vén ember, ki előtt ma hirdették ki a kir. ítélőtábla ítéletét, mely szerint a reamért hat havi fogház helybenhagyatik.

— Csak addig ne csukjanak be kérem 'asan, míg az új házamat telépitem. Azután nem bánom, méz a dupláját is kiállom!

A notárius tolvaj kérése oly formában nyert teljesülést, hogy az ítélet még a kuria elé is kerül, s a házépítő tolvaj addig nyugodtan kamatoztatatja a becsületlen uton szerzett pénzeszkét. Rein József hálalkodó szavak kíséretében távozott, de a kir. ügyész figyelmeztette, hogy mire a kuria döntése lekerül, addig okvetlenül intézze el a magándolgait, mert akkor irgalmatlanul lefűlelik. Ha Rein József iparkodik, hála a magyar igazságszolgáltatásnak, addig még emeletes házakat is építhet.

— **(A cirkusz utolsó előadása.)** Corradini cirkuszigazgató hoinap eltávozik Pécsről s es alkalommal köszönetét nyilvánította a pécsi közönség partizánsáért. Kiagenfurtban már is kibérelt helyiséget s innen az egész társulat oda utazik különbözővonaton.

TÁVIRATOK.

— **A gavallérság vége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Jakabffy Tódor, miután a becsületbíró párbajképtelennek nyilvánította, tegnap este budapesti lakásán föbe lőtte magát. Meghalt. A Jakabffy-ügyet a becsületbíró szombat estétől kezdve hajnali ötig tárgyalta. Jakabffy a kaszinóval szomszédos Kammon kávéházban várta az eredményt, a mit megtudva, hazament Szentkirályi utcai lakására, levelet küldött ügyvédjének, Czukor Sámuelnek, tudatva benne öngyilkosságát. Ügyvédjéhez intézett levele így hangzik: „Kedves ügyvéd ur! A becsületbíró diszkvalifikált; becstelenül élni nem kívánok. Midőn e sorokat vette, már megszüntem szenvedni. Éljen boldogul! Köszönöm szives odaadását. Igen sajnálom Andrassy Gézát, a ki magát ily dologhoz oda adta. Jó és nemeslelkű ember, de gyöngy volt. Kérem az igazat megmondani, hogy tudják meg. Isten önnel! Szerencsétlen híve: Jakabffy Tódor.”

Este nyolc órakor a szönyegen ülő helyzetben halántékon lőtte magát. Az ügyvéd és komornyik oda siettek, a revolvert alig bírták kivenni kezéből.

Egy másik verzió szerint a kaszinói ítélet után Jakabffy egy félóra hosszat várt Rohoncra revolverét szorongatván zsebében; de Rohonc nem jött. Hazamenet ismerőseivel találkozott, kiknek elmondva az ítéletet, kijelentette, hogy agyonlövi magát. Ezek rábeszölték, hogy menjen Amerikába, pénzt is ajánlottak neki; de visszautasította, mondván, hogy Amerikában sem akrok becstelenül élni.

A Nemzeti Kaszinó kitűzte a gyászlobogót. A holttestet Rohony felkereste a boncteremben és látására ily szavakra fakadt: „Ha tudtam volna, hogy ennyi becsületérzés van benne, másképpen történt volna minden.”

— **A presztív trónörökös betegsége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ferenc Ferdinand főherceg állapota egy bécsi jelentés szerint a legkomolyabbban aggodalmas.

— **Kossuth Ferenc hazatérése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kossuth Ferenc szeptember 3-án érkezik vissza Budapestre. A fővárosi polgárság körében impozáns fogadásra készülnek.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródból	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 28 p.
Bécéből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródból	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1506. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkevoztól	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécéből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B.-Bródból	1808. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkevoze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1808. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B.-Bródból jövő 1807. számú és B.-Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolvasó szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Pécsi nyilvános 3 osztályú

kereskedelmi középiskola

Kossuth-utca 5.

Ezen a nagym. vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterium által nyilvánossági joggal felruházott intézet az ország többi felsőbb kereskedelmi iskoláival (akademiák) teljesen egy rangba van helyezve s a végzett növendékek az érettségi vizsga letétele után az

egy évi önkéntességi jog

kedvezményében részesülnek.

A törvényesen előírt 3 osztályon kívül mint

rendkívüli tanulók

felvétetnek oly ifjak, kik hiányos előismereteik miatt az I. osztályba még be nem léphetnek.

Oly ifjak részére, kik középiskolai tanulmányokat nem végezvén, az egyévi önkéntességi jogra igényt nem tarthatnak, folyó évi október hó 1-én esti tanfolyam nyitattik, melynek végzetével a hallgatók egy vizsgálat letétele által ezen kedvezményt élvezhetik.

A beiratások f. é. augusztus hó 31-én kezdetnek meg.

Bővebb felvilágosítást nyújt az intézet újonnan épült, kellően berendezett és felszerelt helyiségeiben (Kossuth utca 5. sz. alatt.)

az igazgatóság.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Árlejtési hirdetmény.

A pécsi kir. ügyészség felügyelete alatti központi és a hatósága területén lévő **pécsi, pécsváradi, mohácsi, dárdai, siklósi, sz.-lőrinczi és sásdi** kir. járásbírósi fogházakban letartóztatott foglyok és rabok **rendes élelmezésének**, valamint a **betegek számára** orvosi rendelvény alapján kiszolgáltatandó

étadagok és élelmi szereknek

a jövő 1896. évi január hó 1-től terjedő egy évre leendő együttes biztosítása iránt a **pécsi kir. ügyészség hivatalos helyiségében f. é. szeptember hó 23-án d. e. 10 órakor** zárt ajánlati tárgyalással egybekapcsolt nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni

Miről vállalkozni kívánók azzal értesítetnek, hogy az 50 krros bélyeggel ellátott s az alábbi kellekeknek megfelelőleg kiállított és felszerelt zárt írásbeli ajánlatok az árlejtés megkezdéséig az alulírt kir. ügyészségnél nyújtandók be. Később érkező ajánlatok, valamint az árlejtés befejezte után tett utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az írásbeli ajánlatokban számokkal és betűkkel kiírva külön ajánlat teendő 1) a rendes étadagra nézve 56 dgr. kenyérral együtt, 2) a böjti (112 dgr. kenyér) étadagra nézve, végül 3) a betegek részére kiszolgáltatandó étkekre nézve, mely utóbbi ajánlatnál a számvevőileg megállapított kikiáltási árakhoz viszonyított százalékos leengedés mennyisége tüntetendő ki.

A bánatpénz összege **1200** forintban állapítatik meg, mely készpénzben vagy szabályszerint biztosítékul elfogadható értékpapirokban az ajánlatához melléklendő, a szóbeli árlejtésben résztvenni kívánók által pedig az árlejtés megkezdése előtt leteendő, kiemelve, hogy még le nem bonyolított más hasonló vállalatoknak letétben levő biztosítéka, illetőleg az arra való hivatkozás az előírt bánatpénzt nem pótolhatja.

A kir. ügyészség által nem ismert vállalkozók előéletük és vagyoni állapotuk iránt magukat a zárt ajánlatokhoz melléklendő, illetve a szóbeli árlejtésnél bemutatandó hatósági bizonyítvánnyal igazolni tartoznak.

A piaci árak alapján számvevőileg megállapított kikiáltási ár:

a rendes étadag és 56 dgr. kenyérré nézve 14.22 kr.

a böjti (112 dgr. kenyér) adagra 8.56

a beteg adagok kikiáltási áraitól, valamint a részletes árlejtési feltételekről a kir. ügyészség irodájában a hivatalos órák alatt értesülés szerzhető s az árlejtési feltételek ismerete, valamint az, hogy ajánlattevő magát azoknak aláveti, az írásbeli ajánlatokban kifejezetten megemlítendő.

Kelt Pécsen, 1895. évi augusztus hóban.

Zsolnay György

kir. főügyészi helyettes.

19915 sz.
tk. 1895.

Hirdetmény.

Ellend községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságnak átadtván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleési keresetüket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis **az 1896. évi február hó 25-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1896. évi február hó 25-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve velük, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1896. évi február hó 25-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécs, 1895. évi augusztus hó 5.

Bogyay Pongrácz

kir. törvénysz. ki. bíró.